

ایران با ۱۶۴۸۱۹۵ کیلومتر مربع مساحت از شمال با ارمنستان، آذربایجان، و ترکمنستان هر سه از جمهوریهای شوروی سابق و دریای خزر، از مشرق با افغانستان و پاکستان، از مغرب با ترکیه و عراق و از جنوب با خلیج فارس و دریای عمان همسایه است. مساحت ایران یک پنجم مساحت آمریکا و تقریباً سه برابر فرانسه است.

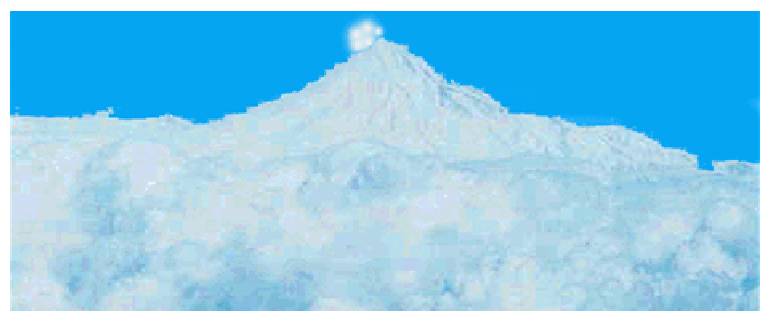

فقط ۱۴ درصد از زمینهای ایران قابل کشت و زرع است. ۸ درصد اراضی ایران جنگل، ۵۵ درصد مراتع طبیعی و ۲۳ درصد کویر و بیابان است.

سه رشته کوه ایران را احاطه میکنند: کوه های سبلان و تالش در شمال غربی، رشته کوه بلند و بسیار کهن زاگرس (متعلق به دوران ژوراسیک) در غرب و جنوب غربی و رشته کوه البرز در شمال که دماوند، بلندترین قله ایران با ۵۶۷۰ متر ارتفاع را شامل می شود. در مرکز ایران نیز دو بیابان وسیع به نام دشت کویر (با بیش از ۲۰۰ هزار متر مربع) و دشت لوت (۱۶۶ هزار متر مربع) قرار دارد.

دشتی در کوهپایه های زاگرس

دماوند مهمترین قله ایران با بلندی ۵۶۷۱ متر در شمال شرقی تهران

پایه های شمالی البرز که پوشیده از درختان مختلف میباشد، بزرگترین محل کشت و کار است.

در گوشه و کنار خلخال، جنوب اردبیل و نهار خوران (در جنوب گرگان) میتوان جنگلهای دوست داشتنی شمال را مشاهده کرد. ایران در قلب خاورمیانه همچون پلی دریای مازندران بزرگترین دریاچه جهان را به خلیج فارس و دریای عمان، از شمال به جنوب وصل میکند و گذرگاهی است برای ارتباطات فرهنگی - سیاسی دنیای شرق و غرب. چشمه های زلال، باغهای پسته، دشتهای پر از لاله، فصلهای متنوع، کوهها و صخره ها، شبههای پرستاره، سرزمینهای ناهموار بی انتها، آتشفشانهای غیر فعال پوشیده از برف، جنگلهای سرپوشیده کوهپایه های البرز و سواحل زیبای دریای خزر از جمله دیدنیهای زیبای ایران هستند که همه ساله توجه بسیاری از جهانگردان را به خود جلب می کند.

در کنار خصوصیات مورد توجه سرزمین بزرگ ایران که از نظر جهانگردی اهمیت بسیار زیادی دارد، وجود کوههای بلند، دشتهای پهناور، صحراها، رودخانه ها و دریاچه های مختلف، همگی در کنار یکدیگر شرایط جغرافیائی بخصوصی بوجود آورده اند که در هر موقع سال می توان هر یک از چهار فصل را در یکی از مناطق ایران پیدا کرد.